

til at lade Bøderne gaa i Statskassen i Stedet for, som hidtil, i Hjelpekasserne og Politikasserne, og til Grund herfor ligger sikkert et rigtig Princip. Jeg ved ikke, i hvor stor Udstrækning Hjelpekasserne har haft Indtægt af Bøder i Henhold til Margarine-loven — det var for Resten rart i det Udvalg, som antagelig bliver nedsat, at faa det at vide, hvis det lader sig gøre —, men selv om Hjelpekasserne har haft nogen Indtægt heraf, har jeg ikke noget imod, at man lader Bøderne gaa i Statskassen. Men jeg kunde da ønske, at man paa anden Maade søgte at skaffe Hjelpekasserne Ækvivalent for det Tab, de lider ved denne Bestemmelse.

At Brugsforeningerne skal være stillede ligesom andre handlende, finder jeg kun rimeligt. — Med Hensyn til Bestemmelsen om, at Tillægs- eller Kvalitetsbetegnelsen ved Avertering, Reklamering o. s. v. skal trykkes med Bogstaver af ganske bestemt Størrelse, Snit og Farve, antager jeg, at det er ganske nødvendigt med Hensyn til Handelen med Margarine at træffe saadanne minutisse Bestemmelser for, hvorledes der maa averteres, thi ellers vilde den højtærede Minister vel ikke have fremsat et saadant Forslag, men jeg glæder mig over, at det ikke er Landbrugsministeren i et socialdemokratisk Ministerium, der foreslaar saadanne Bestemmelser, thi det vilde kunne tilstrækkeligt Stof til en hel Valgkampagne at vise, hvor forfærdelige disse Socialdemokrater var, at de ogsaa vilde træffe Bestemmelse om, hvor store Bogstaverne skal være i Folks Avertissementer. Men da den højtærede nuværende Landbrugsminister ikke er Minister i et socialdemokratisk Ministerium, kan jeg kun glæde mig over, at Sansen for og Hensynet til det almene Vel og til Samfundets Interesser ogsaa under de nuværende Forhold er saa stærk, at man ikke viger tilbage for at fastsætte saadanne Bestemmelser, og det skal jeg for min Part aldeles ikke bebrejde den højtærede Minister. Det er sikkert ikke alene i dette Tilfælde, men i mange andre ganske nødvendigt, at man, naar man vil varetage Almeninteresserne, Samfundsinteresserne, som man bør, træffer saadanne Bestemmelser, der, som sagt, sikkert vilde blive kritiseret meget skarpt, hvis det var Socialdemokraterne, der foreslog dem.

Gennemgaaende indeholder det forelagte Lovforslag Fremskridt, og jeg vil slutte med at udtale Ønsket om, at det Udvalg, som eventuelt bliver nedsat om Sagen, i

alt væsentligt vil kunne slutte sig til de foreslaaede Ændringer, saaledes at Lovforslaget kan blive gennemført i den Skikkelse, i hvilken den højtærede Minister har forelagt det.

Poul Christensen: Jeg vil ligesom den første ærede Ordfører (Tange) overfor den højtærede Minister udtrykke min Anerkendelse, fordi dette Lovforslag fremtræder som et samlet Hele. Jeg tror, at en saadan Lovgivning i Almindelighed bør foretrækkes for den, vi tidt er inde paa: at vedtage det ene Tillæg efter det andet til en Lov, saaledes som det f. Eks. er sket med Helligdagslovgivningen, og jeg vil gerne henstille til de øvrige Ministre, at de ved lignende Lejligheder som denne fulgte den samme Fremgangsmaade og optrykte vedkommende Lov som et samlet Hele.

Her udover kan jeg desværre ikke yde Forslaget min fulde Anerkendelse. Adskillige af de foreslaaede Bestemmelser tillægger jeg ikke megen Betydning, og der er adskillige, jeg kan tiltræde, men der er et Par Punkter, overfor hvilke jeg absolut maa gøre Indsigelse.

Det første og væsentligste Punkt for mig er de ogsaa af de andre ærede Talere omtalte Bestemmelser vedrørende Farvningen af Margarine. Den Ordning, vi hidtil har haft her i Landet med Hensyn til dette Forhold, har efter min Opfattelse været ganske ideel. Jeg tror, at naar det i Anmærkningerne til Lovforslaget siges, at den gældende Lov „maa vel siges i det hele at have virket paa tilfredsstillende Maade“, maa man navnlig understrege, at den hidtidige Tilstand har virket tilfredsstillende til alle Sider. De Bestemmelser, der hidtil har været gældende, har udelukket Forveksling, bevidst eller ubevidst Forfalskning i det hele, og har i ingen Henseende skadet Landets største Udførselsartikel, det danske Smør, medens de paa den anden Side har bevirket, at Margarine er fremtraadt i en sund og tiltalende Skikkelse. Nu ser jeg nok, at Foreningen af Margarinefabrikanter og flere Detailhandlerforeninger har indgivet et Andragende om at forlade de hidtil gældende Bestemmelser og give Farvningen fri. Derimod ser jeg ikke af Bemærkningerne, at den højtærede Minister har givet de forskellige Landbrugsorganisationer, navnlig Mejeriorganisationerne, Lejlighed til at udtale sig om dette Spørgsmaal. Men jeg maa vel gaa ud fra, at dette har været Tilfældet,